

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 6004111965
Dátum vydania rozhodnutia: 17.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6004111965.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Ivicy Čelkovej, v spore žalobkyne JUDr. Ing. Veroniky Puškár Škodovej, PhD., so sídlom Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, správkyne konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. „v konkurze“, so sídlom Robotnícka 841, 039 01 Turčianske Teplice, IČO: 30 222 419 proti žalovanému FANTÁZIA Kereskedelmi Korlátolt felelősségű társaság „felszámolás alatt“, so sídlom 1137 Budapešť, Szent István krt. 18. fszt. 3, Maďarská republika, reg. číslo: 01-09-269700, o určenie, že žalovaný nemá voči úpadcovi vykonateľnú pohľadávku, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 55Cbi/70/2004-473 z 1. apríla 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 55Cbi/70/2004-751 z 11. decembra 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 55Cbi/70/2004-473 z 1. apríla 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 55Cbi/70/2004-751 z 11. decembra 2018 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením z 1. apríla 2016 v spojení s opravným uznesením z 11. decembra 2018 uložil predchádzajúcemu správcovi konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. „v konkurze“ I. I. C. (ďalej aj „predchádzajúci správca“) povinnosť, aby v lehote 15 dní od jeho doručenia zaplatil za odvolanie súdny poplatok vo výške 99,50 € podľa položky č. 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o SÚP“ alebo „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2 Proti tomuto uzneseniu podal predchádzajúci správca (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „odvolací súd“) napadnuté uznesenie zrušil. Na odôvodnenie uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol predčasne, keďže spolu so žalobou podal aj žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorú súd prvej inštancie zrejme prehliadol, keďže doposiaľ mu nedoručil rozhodnutie o priznaní alebo nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov. Pozornosť upriamil ďalej na to, že sa na neho vzťahuje tzv. osobné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona o SÚP s poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 1Obo/51/2012 z 29. mája 2014.

3 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného odvolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

4 Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

5 Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti o vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení platnom ku dňu vzniku poplatkovej povinnosti).

6 Poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu 3f a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti (§ 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.).

7 Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej (ne)správnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie uložil I.. I. C. ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu povinnosť, aby za podané odvolanie voči rozsudku vo veci samej zaplatil súdny poplatok vo výške 99,50 €.

8 K odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že tvrdenie odvolateľa, že súd prvej inštancie zrejme prehliadol jeho žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, ktorú podal spolu so žalobou, nakoľko mu doposiaľ nedoručil rozhodnutie o priznaní alebo nepriznaní oslobodenia, sa nezakladá na pravde. Odvolateľ skutočne v žalobe požiadal aj o oslobodenie od súdnych poplatkov, avšak súd prvej inštancie sa jeho žiadosťou riadne zaoberal, keď najskôr výzvou zo 7. marca 2005 (založená je v spise na č. l. 15) odvolateľa vyzval na preukázanie tvrdení, ktorými odôvodnil predmetnú žiadosť a následne uznesením z 9. marca 2006 (založené je v spise na č. l. 22) žalobcovi - I.. I. C. nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti tomuto uzneseniu sa žalobca I.. I. C. odvolal. O jeho odvolaní rozhodol NS SR uznesením č. k. 3Obo/124/2006-33 z 13. decembra 2016, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Následne súd prvej inštancie žalobcu vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 3.000,- Sk, pričom uvedený poplatok žalobca zaplatil (dôkaz je založený v spise na č. l. 37).

9 S tvrdením odvolateľa, že ako správca konkurznej podstaty úpadcu je zo zákona oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona o SÚP sa odvolací súd nestotožňuje z nasledovných dôvodov:

10 Zákonom č. 621/2005 Z.z. bolo s účinnosťou od 1. januára 2006 zmenené a doplnené znenie § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. tak, že od poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu - s odkazom na poznámku pod čiarou 3f, ktorá výslovne uvádza zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZKR“). Uvedená poznámka neuvádza zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKV“).

11 Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. m/ zákona o SÚP upravuje zákonné oslobodenie od platenia súdneho poplatku (tzv. osobné oslobodenie) a vzťahuje sa na správcov konkurznej podstaty, ktorí boli do tejto funkcie ustanovení podľa ZKR, na ktorý ako osobitný právny predpis sa ustanovenie § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. výslovne odvoláva (s odkazom na poznámku pod čiarou 3f). Keďže v predmetnej veci bol konkurz vyhlásený a zároveň I.. I. C. bol ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu uznesením z 23.10.2003 podľa ZKV, tak správca konkurznej podstaty ustanovený do tejto funkcie podľa uvedeného zákona nie je oslobodený od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. Ani z dôvodovej správy k zákonu č. 621/2005 Z.z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon č. 71/1992 Zb. nevyplýva, že by sa oslobodenie od platenia

súdnych poplatkov malo vzťahovať aj na správcov ustanovených do funkcie podľa ZKV.

12 S poukazom na to, že odvolateľ nie je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb., súd prvej inštancie rozhodol správne, keď napadnutým uznesením odvolateľovi uložil povinnosť, aby za odvolanie podané proti rozsudku súdu prvej inštancie zaplatil súdny poplatok vo výške 99,50 €.

13 Odvolací súd poukazuje aj na zjednocujúce stanovisko obchodnoprávneho kolégia NS SR Obpj 1/2010 z 23.11.2010, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 56/2010 a ktorého právna veta znie: „Správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov nie je oslobodený od poplatku v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov“.

14 Odvolací súd nesúhlasí ani s tvrdením odvolateľa, že záver o jeho oslobodení od súdnych poplatkov vyplýva z uznesenia NS SR sp. zn. 1Obo/51/2012 z 29. mája 2014. Uznesením z 29. mája 2014 rozhodoval NS SR vo veci správcovi uloženej povinnosti zložiť trovy dôkazu, pričom NS SR uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie uložil povinnosť náhrady trov dôkazu správcovi (z dôvodu, že z jeho podnetu takéto trovy vznikli), nepostupoval v súlade so zákonom a dôvody, pre ktoré bolo takéto rozhodnutie vydané, neexistovali. Základom tejto úvahy NS SR bola skutočnosť, že použitie ustanovenia § 147 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bolo vylúčené z povahy veci, keďže správca nebol pre túto časť konania jeho účastníkom. Z uvedeného je zrejmé, že NS SR sa v predmetnom rozhodnutí primárne nezaoberal oslobodením, resp. neoslobodením správcu od poplatkovej povinnosti.

15 Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

16 Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie (§ 419 CSP a contrario).